

OSTATNI GAS SWIATŁO

REŻERIA

PETRA VOLPE

PICTURE TREE
INTERNATIONAL

PICTURE TREE INTERNATIONAL PRESENTS A ZODIAC PICTURES PRODUCTION „DREAMLAND” LUNA ZIMIC MIJOVIĆ ANDRÉ JUNG URSINA LARDI BETTINA
STUCKY DEVID STRIESOW STEFAN KURT AND MARISA PAREDES

CASTING RUTH HIRSCHFELD BEATRICE KRUGER PRODUCTION DESIGNER SU ERDT COSTUME DESIGNER LINDA HARPER MAKEUP ARTIST JEAN COTTER SOUND MIXER MARCO TEUFEN
MUSIC SASCHA RING UND NACKT EDITOR HANSJÖRG WEISSBRICH ARTS CINEMATOGRAPHER JUDITH KAUFMANN

PRODUCTION MANAGER SARAH BOSSARD LINE PRODUCER FLORIAN NUSSBAUMER CO-PRODUCERS STEFAN SCHUBERT YILDIZ ÖZCAN PRODUCERS LUKAS JOBI RETO SCHÄERLI
WRITTEN AND DIRECTED BY PETRA VOLPE

IN CO-PRODUCTION WITH WÖSTE FILM OST SRF SCHWEIZER RADIO UND FERNSEHEN SRG SSR AND ARTE, AS WELL AS THE SUPPORT OF ZÜRCHER FILMSTIFTUNG, KULTURFONDS
SUISSEMADRE, BUNDESTAMMT FÜR KULTUR (EDI) MIGROS KULTURPROZENT DEUTSCHER FILMFÖRDERFONDS AND CANTONS LUZERN AND AARGAU

www.traumland.xxx

zodiac pictures

SRF

SRG SSR

arte

PICTURE TREE

WÖSTE FILM

SRF

SRG SSR

ARTE

PICTURE TREE

WÖSTE FILM

SRF

SRG SSR

ARTE

PICTURE TREE

WÖSTE FILM

SRF

SRG SSR

ARTE

PICTURE TREE

WÖSTE FILM

SRF

SRG SSR

ARTE

PICTURE TREE

WÖSTE FILM

SRF

SRG SSR

TYLKO W KINACH STUDYJNYCH

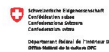
Dystrybucja:

Współfinansowanie:

SWISSFILMS

BOMBA
FILM

Bomba Film Sp. z o.o.

ul. Narutowicza 23/9, 20 – 004 Lublin

przedstawia film Petry Volpe

OSTATNI GASI ŚWIATŁO

(Traumland)

Szwajcaria/Niemcy 2013 (99 min)

W KINACH OD 17 kwietnia 2015

Swiss Film Prize'2014 za najlepszą rolę kobiecą (U. Lardi)

DYSTRYBUCJA – BOMBA FILM SP. Z O.O

ul. Narutowicza 23/9, 20-004 Lublin

tel.: + 48 84 82 00 789, fax: + 48 81 82 00 889

KONTAKT - Artur Swacha, e-mail: artur@bombafilm.pl, kom.: + 48 517 212 537

Media & PR – Łukasz Kanafa, e-mail: lukasz@bombafilm.pl, kom.: + 48 668 855 789

Bomba Film Sp. z o.o.

ul. Narutowicza 23/9, 20 – 004 Lublin

BOMBA FILM

przedstawia film

OSTATNI GASI ŚWIATŁO

Tytuł oryginalny: *Traumland*

Twórcy filmu m.in.:

scen. i reż.: Petra Volpe

zdj.: Jan Dellaert, Judith Kaufmann

muz.: Sascha Ring

prod.: Szwajcaria/Niemcy 2013 (99 min)

Występują:

Luna Mijović – Mia

André Jung – Rolf

Bettina Stucky – Judith

Marisa Paredes – Maria

Ursina Lardi – Lena

Devid Striesow – Martin

Sefan Kurt – Jonas

Bomba Film Sp. z o.o.

ul. Narutowicza 23/9, 20 – 004 Lublin

Krótki opis filmu:

Zurych, wigilia Bożego Narodzenia. "Bóg się rodzi" w przytulnych galeriach handlowych. W sercach mieszkańców europejskiej metropolii jest zbyt ciasno; za dużo tam kłamstw i samotności.

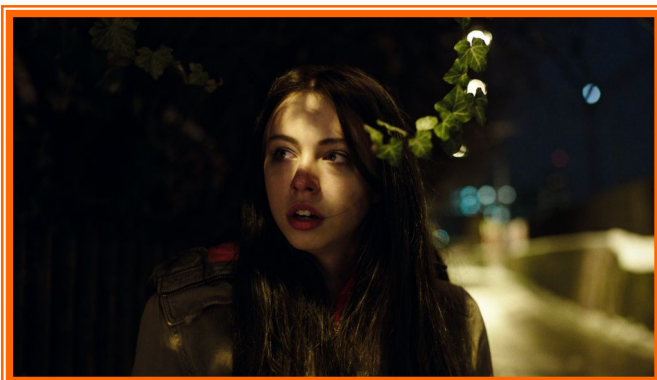
Mia, 18-letnia prostytutka wybiera się na Święta do domu, do Bułgarii. Zanim to nastąpi – czeka ją najtrudniejszy dzień pracy na różowym bulwarze...

Opis filmu:

Bulwar Sihlqai w Zurychu ma określoną sławę. Położony tuż przy głównym węźle komunikacyjnym miasta, zestawia blichtr europejskiej metropolii budowanej ze szkła i waty cukrowej oraz wstydlivy kąt

znajdowania upustu dla seksualnej frustracji samotnych mieszkańców. To pierwsze, zwłaszcza w przeddzień Bożego Narodzenia, wygląda okazale. W nowoczesnych świątyniach – centrach handlowych - celebryje się Święta pośród niezliczonych towarów, upudrowanych choinek, sezonowych promocji – wszystko to w blasku

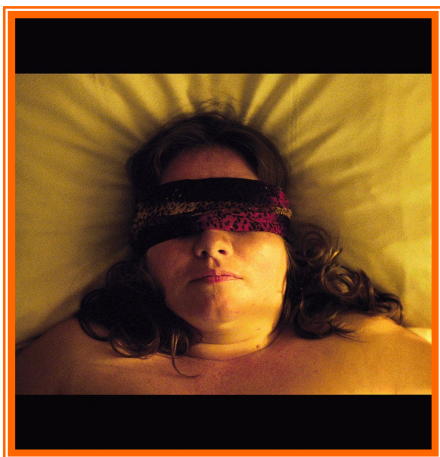
mile ogrzewających lampek, dających co najmniej tyle ciepła w ten zimowy dzień co pewnie niegdyś siano w betlejemskiej stajence. Jak to na Zachodzie, budzi podziw świetna organizacja. Dotyczy to

Bomba Film Sp. z o.o.

ul. Narutowicza 23/9, 20 – 004 Lublin

także różowej części bulwaru, gdzie prostytutki mają swój „pokój socjalny”, z etatowymi pracownikami miejskiej służby społecznej. Herbata, ciastka, prezerwatywy, pigułki „po”, porada lub dobre słowo – wszystko to w określonych na drzwiach Oazy godzinach czeka na imigrantki, współcześnie – w dobie otwartych granic wewnątrz Europy – zwane migrantkami. Bo – co oczywiste – na Sihlquai pracują dziewczyny określonej, wschodnioeuropejskiej proveniencji.

W Oazie pracuje Judith, która po godzinach znajduje w Okręgu Czwartym Zurychu pokój hotelowy, gdzie odwiedza ją nieznajomy w mundurze policjanta, gotowy spełnić jej seksualne fantazje. Tego dla zasady – nie świadczą usług kobietom – nie robią dziewczęta z Sihlquai. Jedną z tych ostatnich jest Mia, 18-letnia Bułgarka, która cieszy się z ostatniego dnia pracy – w Boże Narodzenie planuje podróż do domu, do matki, która opiekuje się pod nieobecność Mii jej córką, Andżeliną.

To Mia przedstawia w debiutanckim filmie Petry Volpe mieszkańców Zurychu. Pośród nich są jej klienci, jak „facet od kanapek”, rozwodnik Rolf. Pięćdziesięcioparolatek na Sihlquai szuka nie tyle seksualnego zadowolenia – w przedświątecznym stresie to akurat jest poza jego zasięgiem – co towarzystwa. Na swój sposób przejmuje się losem marznącej na bulwarze dziewczyny, którą dokarmia własnoręcznie przygotowanymi bułkami.

Sąsiadką Mii jest nieco marudna, owdowiała snobka Maria, inne oblicze migrantki. Pochodzi z Hiszpanii. W Zurychu mieszkała z mężem i córką. Jednak po 20. latach w Szwajcarii po mężu zostało

jedynie zdjęcie na kredensie, przy którym Maria zapala świeczkę i odmawia „Wieczny odpoczynek”. Córka zaś, przy świątecznych okazjach, pojawia się na ekranie komputera, gdzie przez Skype’a informuje mamę o postępach robienia kariery zawodowej na Dalekim Wschodzie. Maria ma na oku przystojnego wdowca Juana, z którym widzi się na nabożeństwach w lokalnej parafii. Lecz wspólna kolacja wigilijna tylko do pewnego momentu przebiega zgodnie z planem samotnej Marii.

Jest jeszcze żona Martina, która u Mii poszukuje szczegółów „wyjazdów służbowych” męża. Ten – zamiast faktur za paliwo – z delegacji przywozi sreberko po lubrykancie analnym. Znaleźisko ich syna zmienia oblicze kolacji w gronie rodziny, bo zamiast „Cichej nocy” w powietrzu zawiśnie łabędzi śpiew ich małżeństwa.

Smutno tu, w tym Zurychu, na tym Zachodzie. Zbyt wiele trzeba sobie życzyć pod choinkę. Konstatacja w stylu „Takie czasy...” nie razi lakonicznością, lecz zdaje się być mrocznym proroctwem, ku przestrodze. Bo w filmie Volpe „Bóg się rodzi” tylko w chłodnych murach kościoła. Nie ma co Mu się dziwić – te wydają się gościnniejsze od zakłamanych bądź poranionych samotnością serc.

Prasa o filmie:

„Wart zobaczenia – wciąga i porusza.”

Südschweiz (SDA)

„Z przyciągającym wzrok urokiem i subtelną dyskrecją Petra Volpe opowiada o różnych kolorach codzienności.”

Tages-Anzeiger

„Piekielnie imponujący”

Filmbulletin

„Wciągające kino, świetnie zagrane”

Tages Woche

Reżyserka filmu:

Petra Volpe
rocznik 1970'
Szwajcaria

Podczas studiów na Uniwersytecie Filmu i Telewizji w Poczdamie, Petra Volpe napisała scenariusze i wyreżyserowała kilka filmów krótkometrażowych. Niektóre z nich – w tym praca dyplomowa CREVETTEN – zyskały uznanie na międzynarodowych festiwalach filmowych (Locarno, Molodist w Kijowie).

OSTATNI GASI ŚWIATŁO jest jej pełnometrażowym debiutem.

Bomba Film Sp. z o.o.

ul. Narutowicza 23/9, 20 – 004 Lublin